

Damian Heus
Super-speurneus

De bruiloft van de popartiest

Barbara Mitchelhill
Met illustraties van Tony Ross

Vertaald door Selma Noort

bontekoe

Hoofdstuk 1

Mijn naam is Heus. Damian Heus,
Super-speurneus. Eersteklas detective!
Ik zal je vertellen over mijn laatste zaak.
Het begon toen er een brief voor mam
kwam. Hij was geadresseerd aan Mevrouw
Heus, Thuiskok voor Gelegenheden.
‘Je raad nooit van wie deze brief komt!’
riep ze. Ik hoorde hoe opgewonden
ze was.
Dus ik las de brief.

*Beste Mevrouw Heus,
Ik vroeg mij af of u het eten voor mijn
bruiloft zou willen verzorgen. Misschien
wilt u bij me langskomen om over een
menu te praten?
Hoogachtend,
Tijger Lelie*

Stomverbaasd staarde ik naar de handtekening.

‘Tijger Lelie?’ schreeuwde ik. (Het was moeilijk om kalm te blijven.) **‘De zangeres? Een van de Baai Baby’s?’**

Mam knikte en mijn hoofd ontplofte.
Tijger Lelie was mijn lievelingszangeres.
De beste van alle tijden! Ik was haar
NUMMERO UNO fan! Wauw! Wauw! Wauw!
Die ochtend belde mam Tijger Lelie en
maakte een afspraak met haar.

‘Ik ga met je mee,’ zei ik.

‘Ik dacht het niet,’ zei mam, en ze noteerde de afspraak in haar agenda.

‘En als je nou verdwaalt?’ drong ik aan.

‘Ik kan kaartlezen, Damian.’

‘Ik kan je secretaresse zijn en aantekeningen voor je maken.’

Ik hoef geen secretaresse.’

Ik probeerde het op een andere manier.

‘Oké dan! Ik ga in hongerstaking als je me niet meeneemt!’

Mam zuchtte. ‘Doe niet zo stom, Damian,’ zei ze. ‘NEE!’

Uiteindelijk gaf ik het op. Mijn moeders denkvermogen kan mijn messcherpe brein nu eenmaal niet bijhouden.

En zo kwam het dat ik de beeldschone Tijger Lelie ontmoette.

Hoofdstuk 2

Het huis van Tijger Lelie was giga-groot! Alleen al de oprit was langer dan onze straat. Toen we bij de voordeur stopten, stond ze ons op de bordestrap op te wachten. Een ster! Sommige kerels zouden wild zijn geworden. Maar ik niet. Ik raak niet onder de indruk van beroemdheid. Ook al waren haar ogen diepblauw en haar haren blond, en zo lang dat ze tot op haar middel vielen – ik bleef cool.

Toen zei mam iets.

‘Dit is mijn zoontje, Damian,’ zei ze met haar mamastem.

‘Ik hoop dat je het niet erg vind dat hij met me mee is gekomen. Ik had geen oppas voor hem en op de een of andere manier raakt hij altijd in de problemen.’ Nou vraag ik je! Dat is toch om je dood te schamen?

Maar ik duwde mijn handen diep in mijn zakken en zei alleen maar: ‘Hoi,’ alsof ik elke dag een ster ontmoette.

We volgden Tijger Lelie door een hal naar een fantastische kamer met grote luie stoelen en een klingelende kroonluchter. ‘Ach, Damian,’ zei ze toen ze thee voor ons inschonk. ‘Ik heb een klein broertje en die raakt ook altijd in de problemen.’ ‘Sommigen zouden het problemen noemen,’ zei ik geheimzinnig. ‘Maar feitelijk werk ik undercover. Ik ben een detective.’ Ik zag dat ze diep onder de indruk was.

‘Ik jaag op boeven, bankrovers, vervalsers, dat soort lui.’

Tijger Lelie draaide zich naar mam toe.

‘U had me nog niet verteld dat u een detective voor u heeft werken, mevrouw Heus!’ zei ze. En ze knipoogde – of ze had iets in haar oog – dat kan ook.

‘Damian kan heel nuttig zijn op mijn trouwdag. Er mogen tenslotte geen trouwcadeaus gestolen worden, toch?’

Mam schrok zich lam. ‘O, Damian is er niet bij op je trouwdag, hoor,’ zei ze. ‘Ik wil hem hier niet bij je gasten hebben. Hij loopt dan alleen maar in de weg.’ Hoe durft ze! Na al die keren dat ik heb geholpen! Ik heb maar een paar keer iets gebroken en maar een paar keer iets fout gedaan. Niks waar je geen begrip voor kunt hebben!